

'Duelo de alfiles' de Vicente Valero

RAMONA PÉREZ | 09/11/2018 18:40

'Duelo de alfiles' de Vicente Valero

Seguim un viatger en els seus desplaçaments, un peculiar observador que ha inclòs un joc d'escacs a l'equipatge, ell és el quart dipositari del llegendari estoig.

Parteix a Dinamarca, allà trobarà l'amic pintor que cerca perpetuar la bellesa del silenci i la solitud. L'estoig dels escacs té el seu primer moment de protagonisme. El nostre viatger deixa la casa que l'acull per cercar el jardí en el qual Brecht i W. Benjamin, l'estiu de 1934, varen jugar llargues partides. Brecht fumava relaxat i creia en la possibilitat que la humanitat trobàs un camí... W. Benjamin, com Kafka, autor que varen citar des de diferents punts de vista, no confiava en una "salvació". Malgrat les diferències tots dos consideren F. Kafka un visionari.

Seguim al nostre viatger a Torí. Allà coneix un matrimoni de jubilats que viuen una feliç rutina en què els escacs tenen un paper molt important: cada dia dediquen unes hores a pensar plegats davant el taulell. El porten a casa seva, comparteixen amb els nous coneguts allò més preuat, la seva biblioteca... i apareix Nietzsche, Ecce homo, una placa al carrer, du els amfitrions a aclarir la utilització que es va fer de les paraules del filòsof. Aquí ens remeten a un relat de Kafka titulat Un viejo manuscrito: "Hay algún malentendido y este malentendido será nuestra ruina".

Som a Augsburg, allà farà una coneixença que també quedarà vinculada als escacs, Detlef, l'home que juga cada dia una bona estona. És metge i fill d'un metge que va compartir les aules de la Facultat de Medicina amb B. Brecht, que va exercir a Dachau després d'altres destins, allà va perdre el cap i el varen fer desaparèixer. Detlef també és metge, també és boig, a ell li han permès sobreviure.

L'any 1916 Kafka va fer una lectura a Munic de La colònia penitenciària.

Al darrer destí, Zuric, hi ha un campionat internacional d'escacs. Ens citen la novel·la de S. Zweig i la menys coneguda de Nabokov La defensa, també G. Steiner. A Zuric ens trobam l'ombra de Rilke, que ens porta a Cezanne, a Klee i a les seves lectures.

"Entre el arte y la vida está determinado a escoger el arte" (pag. 139).

Una vegada més gaudim amb l'erudició de Vicente Valero, aquest home que amb senzillesa ens permet compartir "instants de vida" la nostra més sincera gratitud. Una recomanació sense reserves.

FITXA DEL LLIBRE

Duelo de alfiles

Vicente Valero

Ed. Periférica

163 pàg.

16 euros